

Puhelinkeskustelumme viitaten, niin kyse on siis siitä, onko verinäytteen otto sellaista toimintaa, että sen saisi tehdä vain henkilö, jolla on oikeus harjoittaa eläinlääkäriammattia. Oikeudesta harjoittaa eläinlääkäriammattia säädetään eläinlääkäriammattin harjoittamisesta annetussa laissa (29/2000). Lain 2 §:n 2 momentissa ("kappaleessa") säädetään, että "Vain tämän lain mukaan eläinlääkäriammattia harjoittamaan oikeutettu henkilö saa päättää eläimen eläinlääketieteellisestä tutkimuksesta, taudinmäärityksestä ja tähän liittyvästä hoidosta ja lääkityksestä. Koe-eläintoiminnasta säädetään kuitenkin erikseen."

Ammattinharjoittamislain lisäksi voidaan viitata eläinsuojelulakiin (247/1996). Lain 3 §:ssä säädetään mm., että eläimille ei saa aiheuttaa tarpeetonta kärsimystä, kipua tai tuskaa. 7 §:ssä taas säädetään, että leikkaus tai muu siihen verrattava kipua aiheuttava toimenpide saadaan eläimelle suorittaa vain, jos se on eläimen sairauden tai muun siihen verrattavan syyn vuoksi tarpeellista ja että toimenpiteen saa suorittaa vain eläinlääkäri. Lisäksi säädetään, että jos toimenpiteestä aiheutuva kipu on lievää ja hetkellistä tai toimenpide ei siedä viivytystä, saa toimenpiteen kuitenkin tehdä myös muu henkilö kuin eläinlääkäri. Eläinsuojeluasetuksen (396/1996) 23 §:ssä taas on poikkeuksena eläinsuojelulain 7 §:ään säädetty tietyistä toimenpiteistä, joita saa suorittaa joko yksinomaan eläinlääkäri tai pätevä henkilö yksin tai eläinlääkäriin valvonnassa.

Koska on tehtäväalueita, joiden osalta edellä selostetuista säännöksistä ei käy ilmi, kuka ne saa tehdä, on eläinlääkäriammattin harjoittamisesta annetun lain esitöissä (hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi eläinlääkäriammattin harjoittamisesta, HE 30/1999) otettu kantaa tiettyjen tehtäväalueiden osalta siihen, edellyttääkö jonkin tietyn toimenpiteen suorittaminen eläinlääketieteellistä koulutusta. Esitöissä on otettu kantaa myös verinäytteen ottamiseen. Verinäytteen otosta todetaan esitöissä, että verinäytteen otto teknisenä toimenpiteenä ei ole eläinsuojelullisesti täysin riskitön toimenpide, ja vaatii tekniikan ja välineiden tuntemusta. Lisäksi todetaan, että verinäytteen voisi ottaa vain siihen asianmukaisen koulutuksen saanut henkilö. Esitöissä ei sen sijaan todeta, että verinäytteen saisi ottaa vain nimenomaan eläinlääketieteellisen koulutuksen saanut henkilö. Sen sijaan kuka tahansa ei saa verinäytettä ottaa, vaan henkilöllä tulee koulutuksen kautta olla valmiudet verinäytteen ottoon. Poikkeuksena esitöissä todetaan kuitenkin, että jos verinäyte otetaan osana kliinistä tutkimusta, olisi verinäyte otettava eläinlääkärikoulutuksen saaneen henkilön valvonnassa, koska näytteen otto voi vaikuttaa tutkimustuloksiin ja siten diagnoosiin. Tietenkin voidaan todeta, että eläinlääkäriin paikalla olo voisi olla käytännössä hyvä asia muissakin tilanteissa, mutta esitöiden valossa se ei näyttäisi olevan välttämätöntä.

Ystävällisin terveisin,

Minna Ruotsalo

Ylitarkastaja/Överinspektör/Senior Officer

Elintarviketurvallisuusvirasto/Livsmedelssäkershetsverket/Finnish Food Safety Authority
Mustialankatu 3, 00790 Helsinki (Finland)

Tel. +358 (0)2077 24323

GSM +358 400 131 426

Fax +358 (0)2077 24355

E-mail: minna.ruotsalo@evira.fi

www.evira.fi